

FOTO: HANS ROGGEN

Blindelings vertrouwen

5 jonge mensen met een visuele beperking gaan op pelgrimstocht naar Santiago de Compostela. Samen met hun goedziende buddy's gaan ze de uitdaging aan. Met blindelings vertrouwen wandelen ze volgende maand 200 kilometer van Ponferrada naar de bedevaartsplaats. Sofie Mangnus (47) en rechts Séverine Kas (39) doen allebei mee aan Camino Anders Bekeken.

Sofie

'We hebben elkaar allemaal 1 keer ontmoet. Deze maand is er een vervolgweekend. Als buddy's horen we dan hoe de slechtzienende pelgrimsgangers begeleid willen worden. Een hand aan de elleboog, ieder een uiteinde van een koord of een stokje, alleen maar vlak naast iemand lopen zonder verder contact. Iedereen is weer anders. Of iedereen met een vaste begeleider gaat lopen? Dat kan. Bijvoorbeeld bij een persoonlijke match. Maar dat hoeft niet. Ik werk als ergotherapeut bij Visio, een expertisecentrum voor slechtzienenden en blinden. Ik begeleid jongeren in het zelfstandig hun weg vinden. Letterlijk. Ik heb dus ervaring met het begeleiden. Het is de kunst om alleen dat aan te bieden wat de ander nodig heeft. Meer niet. Toen ik van het project hoorde was ik meteen enthousiast. Camino Anders Bekeken wil slechtzienenden of blinden uitdagen uit hun comfortzone te stappen, meer zelfvertrouwen te krijgen en zelfstandiger te worden. Door mee te doen, leren ze flexibel te zijn, angsten te overwinnen, te denken in mogelijkheden. Dat sprak mij aan. En helemaal omdat het om een pelgrimage naar Santiago de Compostela ging. Ik wil dat al jaren, wandel ook heel graag. Maar ik heb een drukke baan, opgroeiende kinderen, ik dacht: dat komt later wel. En opeens is daar nu al dit cadeautje! Zo'n pelgrimage is eigenlijk een simpel concept: je loopt elke dag van A naar B. Dat is alles. Heel rustgevend, je bent in een andere omgeving, ontmoet andere mensen, raakt in gesprek, luistert naar elkaar, deelt de ervaring. Dat is precies wat ik wil!

Séverine

Mijn aandoening is progressief, je ziet het niet aan me, maar ik zie en hoor steeds minder. Mijn wereld wordt letterlijk kleiner. Ik heb werk, vrienden, maar alleen iets ondernemen is steeds lastiger. Vroeger stapte ik zo op de fiets, nu heb ik iemand nodig op de tandem. Toch wil ik blijven ondernemen, blijven dromen. Dat positieve gevoel vasthouden, lukt alleen niet altijd. Ik raak wel eens verstrikt in mijn beperkingen. En dat wil ik niet. Ik wil mezelf blijven uitdagen. Dus toen ik over Camino Anders Bekeken las, ging mijn hart sneller kloppen. Naar Santiago lopen, stond op mijn lijstje voor later. Maar als ik 60 ben, ben ik waarschijnlijk helemaal blind. Het is een droom die ik nu kan leven. En dan ook nog samen met anderen. Ik ging vanaf mijn 23ste slechter zien. Andere slechtzienenden heb ik eigenlijk altijd vermeden. Ik merk nu dat het tijd wordt om open te durven staan voor wat zij vinden, hun inzichten. We gaan samen het avontuur aan, ook met de buddy's. En het is niet niets: het is geen theekransje. Mijn wens is dat ik ergens onderweg mijn angst voor de toekomst in een prullenbak kan gooien. Dat ik weer kan vertrouwen op mijn kracht en durf te dromen. We nemen een lint van gebedsvlaggen met wensen mee naar Santiago. Die laten we daar wapperen in de wind. Het verhaal gaat dat de wensen daardoor opstijgen en voorspoed zullen brengen. Iedereen kan een wens meegeven! Hoe? Door een eenmalige donatie van € 10,00 of meer. Het staat allemaal op de website. Doen!

Kijk bij Camino Anders Bekeken op voyagebeyond.org.